

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. — Wydana i rozesłana dnia 7. lutego 1915.

Treść: (№ 26.—29.) 26. Obwieszczenie, dotyczące oświadczenia cesarskiego rządu niemieckiego o mocy obowiązującej „Układu Unii paryskiej dla ochrony własności przemysłowej“ na obszarach, zostających pod ochroną niemiecką. — 27. Rozporządzenie o obowiązku zgłoszenia zapasów pewnych oznaczonych metali i stopów. — 28. Rozporządzenie o użyciu zapasów pewnych oznaczonych metali i stopów. — 29. Obwieszczenie w sprawie zezwolenia na przetwarzanie i sprzedaż pewnych oznaczonych ilości tych gatunków metali, które objęto rekwizycją na cele wojenne według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. lutego 1915.

26.

Obwieszczenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 28. stycznia 1915,

dotyczące oświadczenia cesarskiego rządu niemieckiego o mocy obowiązującej „Układu Unii paryskiej dla ochrony własności przemysłowej“ na obszarach, zostających pod ochroną niemiecką.

Według zawiadomienia Ministerstwa spraw zewnętrznych cesarski rząd niemiecki podał do wiadomości szwajcarskiej radzie związkowej stosownie do art. 16 b układu Unii paryskiej z dnia 20. marca 1883 dla ochrony własności przemysłowej, rewidowanego w Brukseli dnia 14. grudnia 1900 i w Waszyngtonie dnia 2. czerwca 1911 (Dz. u. p. Nr. 64 z roku 1913, pod l), że ten układ ma wejść w życie na obszarach, zostających pod ochroną niemiecką, w tej samej chwili jak w państwie niemieckiem.

Układ niniejszy wszedł w życie w państwie niemieckiem w dniu 1. maja 1913.

Trnka wlr.

27.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, Ministerstwem robót publicznych, Ministerstwem kolei żelaznych i Ministerstwem obrony krajowej z dnia 7. lutego 1915

o obowiązku zgłoszenia zapasów pewnych oznaczonych metali i stopów.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Obowiązkowi zgłoszenia podlegają wszystkie istniejące i w przyszłości nadejść mające zapasy:

1. glinu, antymonu, ołowiu, chromu i ferrochromu, miedzi, mosiądzu, molibdenu, i ferromolibdenu, niklu i ferroniklu, spiżu, wanadu i ferrowanadu, wolframu i ferrowolframu, cyny i stopów cyny, o ile te metale i stopy znajdują się w stanie nieprzerobionym;

2. rud, produktów pierwotnych, kawałków odlewów surowych, taśli, płyt, blach, prętów, rur, drutów, materiałów starych, odpadków, okruchów i popiołów tych metali i tych stopów;

3. materiałów starych, odpadków, okruchów i popiołów i innych stopów poprzednio wspomnianych metali, o ile się ich nie przerabia w własnym przedsiębiorstwie;

4. blachy cynowanej i odpadków blachy cynowanej.

Obowiązek zgłoszenia odpada, o ile istniejące zapasy nie przewyższają ilości następujących:

przy glinie 20 *kg*, antymonie 10 *kg*, ołowiu 100 *kg*, chromie i ferrochromie 10 *kg*, miedzi 30 *kg*, mosiądzu, zawierającym 58% lub mniej miedzi 200 *kg*, zawierającym więcej miedzi 10 *kg*, molibdenie i ferromolibdenie 10 *kg*, niklu i ferro-niklu 1 *kg*, spiżu 200 *kg*, wanadzie i ferrowanadzie 5 *kg*, wolframie i ferrowolframie 10 *kg*, cynie 10 *kg*, stopach cyny, zawierających mniej anizeli 85% cyny 50 *kg*, zawierających cyny 85% lub więcej 20 *kg*, przy nowej blasze cynowanej 100 *kg*.

Rudy, produkty pierwotne, materiały stare, odpadki, okruchy i popioły należy zawsze zgłaszać.

§ 2.

Każdy, kto posiada w zapasie materiały rodzaju, wymienionego w § 1., pod l. 1. do 4., w ubikacjach własnych lub obcych lub dla innych je utrzymuje, jest obowiązany najdalej do dnia 18. lutego 1915 włącznie zgłosić te zapasy, o ile one przekraczają najmniejsze ilości, wyszczególnione w § 1., ustęp ostatni, według ich stanu w dniu 7. lutego 1915 u politycznej władzy I. instancji, w której okręgu znajdują się te zapasy.

Podobne zgłoszenie należy skutecznie do dnia 8. każdego następującego miesiąca według stanu z ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego.

Materiały, które dnia 7. lutego 1915 lub w dalszym ciągu w ostatnim dniu miesiąca pozostają w transporcie, winien zgłosić odbiorca natychmiast po nadejściu przesyłki.

Co do zapasów, znajdujących się w posiadaniu państwa, w szczególności c. k. kolei państwowych i zarządu poczt i telegrafów, obowiązują szczególne postanowienia.

§ 3.

Do skutecznego zgłoszeń należy używać wyłącznie wzorów, znajdujących się u władz politycznych I. instancji i u zwierzchności gminnych.

Zgłoszenia należy skutecznie w dwóch egzemplarzach. W razie przesyłki drogą pocztową

należy nadać na pocztę najpóźniej ostatniego dnia terminu.

Jeden egzemplarz zgłoszenia pozostaje u politycznej władzy I. instancji; drugi winna ta władza przesłać zaraz bezpośrednio Ministerstwu handlu.

§ 4.

Każdy, obowiązany do skutecznego zgłoszenia, winien prowadzić dokładną książkę składową co do zapasów. W tej książce musi być uwidoczniona każda zmiana ilości zapasu i tegoż użycie.

W razie sprzedaży należy także wpisywać do książki składowej imię i nazwisko tudzież miejsce zamieszkania nabywcy oraz zwrócić uwagę nabywcy w sposób, który można wykazać, na obowiązek zgłoszenia.

§ 5.

Nad wykonywaniem obowiązku zgłoszenia czuwać będzie Ministerstwo handlu, posługując się inspektorami przemysłowymi i innymi odpowiednimi organami. W tym celu można urzędownie zwiedzać ubikacje składowe i inne zakłady tudzież wglądać do ksiąg przedsiębiorstwa.

§ 6.

Za czynności, sprzeciwiające się przepisom niniejszego rozporządzenia, będą karane politycznie władze I. instancji grzywnami do 5.000 koron lub karani aresztu do 6 miesięcy, o ile czynności te nie podpadają pod surowsze postanowienia karne.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wlr.

Forster wlr.

Heinold wlr.

Trnka wlr.

Schuster wlr.

28.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem wojny i innemi interesowanemi Ministerstwami z dnia 7. lutego 1914,

o użyciu zapasów pewnych oznaczonych metali i stopów.

Na zasadzie §§ 24. i 27. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, dotyczącej

powinności wojennych, i rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274. zarządza się celem uregulowania użycia metali i stopów dla celów wojskowych i gospodarczych, co następuje:

§ 1.

1. Wszystkie znajdujące się w dniu 7. lutego 1915 w królestwach i krajach reprezentowanych w radzie państwa zapasy glinu, antymonu, ołowiu, chromu i ferrochromu, miedzi, mosiądzu, molibdenu i ferromolibdenu, niklu i feroniklu, spizu, wanadu i ferrowanadu, wolframu i ferrowolframu, cyny i stopów cyny, o ile materiałom tym nie nadano już przez dalsze przerobienie ich takiej postaci, która odróżnia je od surowca, uzyskanego w sposób hutniczy,

2. nadto wszystkie zapasy rud, produktów pierwotnych, materiałów starych, odpadków, okruszków i popiołów wspomnianych metali,

które według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 27, zgłosić należy do dnia 18. lutego 1915, są mocą niniejszego rozporządzenia objęte rekwizycją dla celów wojennych w myśl postanowień poniżej wymienionych. Przedmiotów tych nie wolno bez względu na to, czy uczyniono zadość obowiązkowi zgłoszenia czy nie, począwszy od dnia 7. lutego 1915, ani sprzedawać ani przerabiać bez zezwolenia Ministerstwa handlu ani też w inny sposób nimi rozporządzać bez wspomnianego zezwolenia.

Zakazowi temu nie podlegają te zapasy, które niezbędnie są potrzebne do spełnienia nakazów zarządu wojskowego tudzież zapasy, znajdujące się w posiadaniu państwa, w szczególności c. k. kolei państwowych i zarządu poczt i telegrafów, jakoteż w posiadaniu wszelkich innych kolei żelaznych, znajdujących się w obrębie operacyi wojennych.

§ 2.

Objęte rekwizycją zapasy, o ile będą uznane przy badaniu, dokonaniem przez rzeczoznawców, za odpowiednie dla celów wojskowych, zostaną całkowicie przyjęte dla zarządu wojskowego za wynagrodzeniem, które się oznaczy.

Posiadacz winien je przechowywać aż do rzeczywistego odebrania przez zarząd wojskowy.

Posiadaczowi należy się, o ile miał na składzie zapasy celem przerobienia lub sprzedaży, od dnia doniesienia do rzeczywistego odebrania zapasów za każdy cały miesiąc wynagrodzenie w wysokości $\frac{1}{2}\%$ ceny odebrania; nie uwzględnia się ułanków miesiąca.

§ 3.

Za objęte rekwizycją zapasy, które przy badaniu, dokonaniem przez rzeczoznawców,

uznane zostaną za nieodpowiednie dla celów wojennych, należy się posiadaczowi, o ile posiadał zapasy na składzie celem przerobienia lub sprzedaży, od dnia zgłoszenia aż do chwili oddania ich mu do rozporządzenia, dzienne wynagrodzenie, które obliczyć należy w wysokości 9% oznaczyć się mającej wartości szacunkowej za rok.

§ 4.

Jeżeli materiały te nie zostaną całkowicie przyjęte (§ 2., ustęp 1.) w ciągu trzech miesięcy od dnia zgłoszenia, wówczas posiadacz może dowolnie rozporządzać zapasem. W tym przypadku należy się posiadaczowi, który miał na składzie zapasy celem przerobienia lub sprzedaży, za trzy miesiące wynagrodzenie, ustanowione w § 3.

§ 5.

Zapas, objęty rekwizycją, może Ministerstwo handlu na prośbę posiadacza pozostawić mu do wolnego rozporządzenia w całości lub w części.

Prośbę taką można wnieść równocześnie ze zgłoszeniem lub później.

Za ilość zapasu, która pozostawiona została posiadaczowi, nie należy się żadne wynagrodzenie.

§ 6.

1. Kto bez wymaganego zezwolenia sprzedaje zapas, objęty rekwizycją, lub część tego zapasu, przerabia albo w inny sposób, zostający w sprzeczności z niniejszym rozporządzeniem, nim rozporządza,

2. kto w prośbach o pozostawienie zapasów do dowolnego rozporządzenia podaje okoliczności nieprawdziwe,

będzie, o ile czynność nie podlega surowszemu postanowieniu karnemu, karany przez polityczną władzę powiatową grzywną do 5000 koron lub karą aresztu do 6 miesięcy.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wlr.

29.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem robót publicznych z dnia 7. lutego 1915

w sprawie zezwolenia na przetwarzanie i sprzedaż pewnych oznaczonych ilości tych gatunków metali,

które objęto rekwizycją na cele wojenne według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 28.

Na zasadzie § 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 28, o użyciu zapasów pewnych oznaczonych metali i stopów, zezwala się w ogólności aż do dalszego zarządzenia na przetwarzania i sprzedaż materiałów, które mocą tego rozporządzenia objęto rekwizycją na cele wojenne, a to w granicach niżej wymienionych:

1. Posiadaczom przyznaje się celem przetwarzania w własnym przedsiębiorstwie z objętych rekwizycją zapasów metali i stopów, które istniały w dniu 7. lutego 1915, o ile one są w stanie nieprzerobionym, następujące udziały procentowe:

a) przy ołowiu i spiżu	25%
b) przy mosiądku o 58% lub mniejszej zawartości miedzi	25%
c) przy cynie i stopach cyny, posiadających więcej niż 60% zawartości cyny	15%
d) przy stopach cyny o 60% lub mniejszej zawartości cyny	25%

Dla sporządzania stali narzędziowej wolno użyć:

e) z chromu i ferrochromu	25%
f) z wolframu i ferrowolframu	20%
g) z molibdenu i ferromolibdenu	20%

2. Posiadaczom wolno sprzedać następujące ilości objętych rekwizycją zapasów metali i stopów, które znajdowały się w dniu 7. lutego 1915, o ile są w stanie nieprzerobionym:

a) przy ołowiu i spiżu	15%
b) przy mosiądku o 58% lub mniejszej zawartości miedzi	15%

c) przy cynie i stopach cyny, posiadających więcej niż 60% zawartości cyny	10%
d) przy stopach cyny o 60% lub mniejszej zawartości cyny	15%

3. Ilości przerobione i sprzedane stosownie do zezwolenia, udzielonego w punkcie 1. i 2., nie mogą przekraczać razem wzięte stopy procentowej, wymienionej w punkcie 1.

4. Posiadacz rud, produktów pierwotnych, materiałów starych, odpadków, okruszków i popiołów może także kazać je dla siebie przerobić na surowce w własnym przedsiębiorstwie lub w obcych przedsiębiorstwach, znajdujących się w krajach tutejszych, nie wolno mu ich jednak sprzedać bez zezwolenia c. k. Ministerstwa handlu.

5. Posiadaczom przedsiębiorstw, wytwarzających żelazo i stal, dozwala się na przetwarzanie dla tych celów tyle znajdującego się w ich posiadaniu zapasu glinu, ile jego potrzeba do końca kwietnia 1915.

6. Posiadacze mogą przetwarzać takie ilości objętych rekwizycją metali i stopów tudzież materiałów starych i odpadków, jakie są potrzebne do poprawek, mających na celu dalsze utrzymanie własnego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw obcych. Takie użycie jest tylko wtedy dopuszczalne, jeżeli nie można go zastąpić innymi materiałami i jeżeli materiał stary, uzyskany przez te poprawki a niezdatny do użytku w własnym przedsiębiorstwie posiadacza, odda się do rozporządzenia zarządowi wojskowemu za odpowiednim wynagrodzeniem, a to, o ile jego waga wynosi co najmniej 20 kilogramów. Pod tymi samymi warunkami dopuszcza się także sprzedaży oznaczonych materiałów, które potrzebne są dla celów tego rodzaju.

Trnka wlr.

Schuster wlr.